



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Initium Sapientiae & Finis: Timor Domini, & Amor Dei: Seu
de fuga peccati, deque dilectione summi boni**

Comitin, César Jean-Baptiste

Coloniae, 1709

§.2. Effata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50773)

ram ego victricem osculor. Epinicia cano,
 è tanto victrix, è quanto victa; & ideo sem-
 per victima. Unum est, unum, ô sponse,
 quod ante pôstque omnia supplex adoro;
 non regnum, non supplicium; neque hoc
 precor, neque illud deprecor. Rogâsti u-
 trùm amarem? & respondi cum Apostolo
 tuo; Tu scis quia amo te. ecce quod ambio,
 ut diligam Dominum Deum meum ex toto
 corde meo, ex totâ animâ meâ, & ex omnibus
 viribus meis, & ex omni mente meâ, in ater-
 num & ultra. Hoc est præceptum tuum, hoc
 votum meum, & summa votorum omni-
 um; hic Christianæ SAPIENTIÆ FINIS.

§. 2. EFFATA.

AMA, & fac quod vis.

Lex, modus, æterni finis amoris,

AMOR.

Amanti nihil grave.

Omnia fert qui amat; qui non amat
 omnia plangit.

*Jugum meum suave, & onus
 meum leve.*

Pondus amor; sed amor pondus, quo
 fertur in astra.

*Piger est, qui nihil amat; stultus, qui
 præ-*

*præter Deum aliquid amat, quod propter
Deum non amat.*

Ars amor est vitæ; scit vivere, qui
scit amare.

*Qui non amat Dominum JESUM Chri-
stum, sit anáthema: qui amat, sit anathéma.
Te nisi stultus amem, mihi grandia, Chri-
ste, minaris;*

Ultima jam pœna est, te nisi stultus
amem.

F I N I S.

Hic timor, hic amor, est finis vitæque, li-
brique.

Ille REUM absolvit: hic facit esse Deum.



